

«Ali pristaneš, Florenca? Prikimaj mi z glavo, četudi le prav nalahno, in verjel ti bom slepo, kajti ti nikdar ne lažeš in tvoja obljuba je sveta. Ali pristaneš, Florenca, odgovori mi! ... Odlaganje je blazno! Tvoje življenje je odvisno od tega, ali me ne napade besnost nepričakovano ... Odgovori! ... Glej, kadar moja cigareta ugasne ... ugasnila je. Proč jo vržem, glej! Samo gibljaj tvoje glave, Florenca ... odklanjaš? Odklanjaš?» Nočeš?»

Sklone se nad njo, z dolgima rokama jo stresa za rame, kakor da hoče od nje izsiliti besedo, katero je pričakoval, toda kar naenkrat odskoči, kakor da ga je pičila kača, in vikne: «Ora plaka! Sedaj plaka! Plakati se upa! Nesrečnica, misliš li, da ne vem, zakaj plakaš? Poznam jaz tvojo tajnost, dedke, in vem, da ne plakaš iz strahu pred smrtjo. Ti? Ti se smrti ne bojiš, ti se ne bojiš ničesar. Nekaj drugega je, da ... Hočeš li, da ti jo povem, tvojo tajnost? Pa ne, ne, ne morem ... Ne morem! Besede me žgo na ustnicah. Prokleta ženska! Sama si kriva, Florenca, krivda je tvoja, ti si se sama obsodila! Sama! ...»

Ko še govori, se že pripravlja, da izvrši in da ukrene vse za strašno eksekucijo. V žep si vtakne listnico z dokumenti, katere je poprej kazal dekletu in od katerih je eden star in na požoltem pergamentu. Potem si ves trepetaje sleče suknič in ga položi na bližnji grm; nato zagrabi neko kladivo, katero je imel že pripravljeno, ali bolje tolkač, in s tem tolkačem oborožen se vleče počasi po stopnicah navzgor na terase in pride okrog zadnjega ostanka stoječega zidu. Oči so mu podplute, krvave, pena mu tišči na usta, ves je v srdu, besu, paroksiizmu. Potem udari po zagovodeni opki enkrat, dvakrat, trikrat, štirikrat. Pri četrtem udarcu je izbil zagovodo.

Nadaljnji dogodek se je izvršil z bliskovito naglico. Ves kup zidovja, kamenja, marmorja, opeke, vsa ta gmota se zruši z enim samim kratkim grómom v duplino in okrog nje in visok gost oblak prahu se dvigne. Padeč je potegnil za seboj samega zločinca, ki se je prevrnil po travi, pa se takoj zopet skopal na kolena in zablebetal:

«Florenca, Florenca ...»

Sam si je katastrofo zamislil, sam jo pripravil, izvedel do najmanjše podrobnosti brez usmiljenja, toda sedaj izgleda, kakor da ga je nagli uspeh celo samega presenetil. Prestrašenih oči bulji predse, potem se vleče na slabih nogah proti mestu razdejanja, se vleče okrog ležečega kaosa, bulji vanj, pa ne vidi ničesar. Florenca je pokopana pod to ogromno težo, zmleta ali zmečkana, nevidna kakor si je bil izračunal, mrtva.

«Mrtva,» pravi in bulji nekako bedasto v gosti prašni zrak, «mrtva! Florenca je mrtva!»

Iznova pade po tleh in otrpne, kakor je otrpnil poprej, ko je uničil Lupina. Noge se mu zvijejo, celo dolgo suho telo se sevkrne in klopčič, ki ga drži krč in zopet razpreza v bolestem drgetu. Izgleda, da sta oba napora, ki sta si tako zapored sledila, popolnoma izčrpala njegove moči in izpila vso energijo. Brez sovraštva, kajti Arzen Lupin sedaj več ne živi, izgleda sedaj njegovo lice, kakor da je prešla vsa inteligenca zločinčeva, in da je njegovo življenje izgubilo zmisel in cilj. Dvakrat so njegove ustnice oblikovale in s težavo izpregovorile ime Florence. Ali oplakuje sedaj svojo prijateljico? Končal je serijo svojih strašnih umorov. Ali si morda kliče vrsto svojih žrtev v spomin? Morda se budi njegova vest? In še enkrat si izpregovori ime Florence, potem pa priteče potok solz iz oči in mu pomoči suha vročična lica. Tako čepi ali ždi nesrečnež na tleh dolgo časa, negiben in skrušen, in končno si zopet odpomore z nekoliko požirki svojega zdravila kakor poprej. Potem se zopet loti dela, toda mašinelno, brez navdušenja, brez prave odločnosti, brez onega elana, s katerim je poprej gibal svoje bolne noge in šel na delo skoraj hrzaje, kakor mlad konj. Najprej se poda k onemu grmu, izza katerega je prej planil Lupin? V bližini tam si je bil zločinca pripravil svoje orožje in orodje, pile, pištole, nekaj svečnjev vrvi, nekaj žice, svetiljko itd.

Vse te reči odnaša sedaj, vsako posebej, in jih meče v brezdnó. Potem ogleduje svoje sledove na trati. Vse to pa dela v zamišljenosti, bolj iz navade zločinca, ki vé, kaj je neobhodno potrebno.

V travi najde tudi ranjeno lastavko. Očividno je gnezdila v porušenem kamenju ali pa jo je zadel kamen med padcem ruševin. Ubogo ranjeno živalico nesrečnež pograbi in jo kar zmečka v rokah, oči pa mu pri tem delu bleste. Potem vrže ubogo trupelce v grm, pod tem grmom pa zagleda bel klobuk, slamniki, klobuk Florence. Zopet se spomni na svojo žrtev in zopet se zasolzi, potem se pa jezno udari po licu. Skloni se,

utrga dve vrbovi vejici in jih prekriža ter zasadi med ruševjé, kjer leži pod njim Florenca.

Ko je tako sklonjen, se zakotali iz njegovega telovnikovega žepa po tleh majhno, okroglo ogledalce in se ob kamenčku razbije. Kakor vsi večji zločinci, je tudi ta možakar praznovoren in se ob tem «znamenju» ustraši, da se ves stresa in da kar odreveni. Plašno pogleda okrog sebe, kakor da mu grozi opasnost, katero že čuti, potem zamrmra sam zase:

«Bojim se ... bojim se ... Pojdimo od tod! Pa brži!»

Njegova ura kaže ta hip pol peto popoldne. Suknič, katerega je pustil obešenega na sosednjem grmu, si sedaj zopet obleče, in čim so roke v rokavih, posežejo najprej v zunanjo, potem pa v notranjo žepo. Saj je tukaj pustil poprej svojo listnico in dokumente, med njimi oni žolti pergament!

«Hudiča!» zakolne presenečen. «Saj sem vendar gotov ...»

Potem zopet seže v zunanji žep, potem v zgornjega, in iznova preišče notranje žepo, sedaj pa že mrzlično razburjen. Kaj naj to — pomeni? Kam so prešle njegove stvari? Listnice ni več! In kar je najbolj čudno, vsi drugi predmeti, za katere gotovo vé, da jih je vtaknil v žepo obenem z listnico, so še na istem mestu! Kar je izginilo zaeno z listnico, to je tudi njegova doza za cigarete in pa vžigalice.

Ves je okamenel. Potem prične izgovarjati nerazumljive in brezvezne besede in nazadnje ga vsega prevzame gotovost, ki je uničujoča:

Nekdo je tukaj, z njim vred je nekdo v okviru tega starega kastela, ki je ves v ruševinah in ves poln skrivališč. Ta nekdo se skriva tukaj in ga je morda opazoval, morda je priča njegovih činov, videl ga je, ta nekdo je videl tudi smrt Arzena Lupina in smrt Florence in ta nekdo je slišal poprej njegove nepremišljene besede, izgovorjene Florenci, in se je poslužil njegovega namena. Ko je on sam pospravljajal sledove za seboj, je neznanec ukradel dokumente ...

Njegovo lice izdaja globoko vznemirjenost človeka, ki je navajen na delovanje v temi, sedaj je pa kar naenkrat v luči in vé, da so odkriti njegovi načrti in da oči neznanca od nekdaj opazujejo niega samega in se naslanjajo nad njegovo vznemirjenostjo in porazom. Od kod prihaja ta pogled, katerega čuti in ki ga vznemirja, kakor solnce vznemirja uharico. Ali je to pajdaš Arzena Lupina ali morda zaupnik policije in ali se bo ta neznanec zadovoljil s svojim plenom, ali ga bo še napadel?

Sedaj si niti ne upa, da bi se ganil. Tam stoji ali čepi, na planem, nezaklonjen, izpostavljen vsakemu napadu, in nič ga ne more ubraniti proti eventualnim strelom, ki lahko počijo ne da bi sploh vedel, od kod.

Vse potrebščine za strojepis.
Pisarniške opreme.
L. BARAGA, LJUBLJANA, Štefanova ul. 6/A.

Modna trgovina
A. Šinković nasl. K. SOSS
Ljubljana 1085 IV
Mestni trg 19.

Novo renovirana
Kavarna Bristol
preje „Zigart“ Maribor, Vetrinska ulica 30. — Dnevno koncert začetak ob 8. uri. Ob lepem vremenu na moderno urejenem vrtu veselica. Za obilna obisk se priporoča.
Marija Zigart
Lože Separées

Razpis.
Pri zgradbi Meščanske šole v Ribnici se razpisuje oddaja: pleskarskih in steklarskih del, ter dobava in pekladanje okoli 650 m² hrastovih, event. tudi bukovih parketov in okoli 435 m hrastovih kotnih lajš. Glede parketov naj se navede cena s pekladanjem:
a) hrastovi I. vrste, b) hrastovi II. vrste in c) bukovni I. vrste.
Vposljeje se naj tudi vzorci lesa.
Ponudbe sprejema do 28. julija 1924 Posojilnica v Ribnici, kjer se dobe tudi potrebna pojasnila. Pojasnila je mogoče dobiti tudi pri stavbni tvrdki Fran Marincič, Vič-Glince pri Ljubljani. 3477/a

Zahvala.
Vsem znancem in prijateljem, ki so našega dragega soproga, ozir. očeta, starega očeta, svaka in strica, gospoda
Josipa Birtiča
oficijala državne železnice
spremili na zadnji poti, izrekamo najsrčnejšo zahvalo.
Posebno pa se zahvaljujemo osobju progovne sekcije, Sokolu, Čitalnici, gg. zdravnikom in pred. g. duborniku za njih trud in tolažbo ter darovalcem vencev in cvetja.
V Kranju, dne 10. julija 1924.
3481/a **Zalujoči ostali.**

L. MIKUŠ
LJUBLJANA, Mestni trg 15
izdelovatelj dežnikov.
Na drobno! Na debelo!
Zaloga sprehajalnih palic.
Stari dežniki se usovo preobčijejo

K morju hočete!
Morje Vam je potrebno!
Zanimajte se za ugodno in poceni bivališče;
to pa so
Selce ob severnem Jadranu, hotel penzija „Rokan“,
ki daje brezplačno navodila.
Direkcija.
1095

Več dobrih
zidarjev
za takojšnji nastop sprejme stavbno podjetje
A. Černe, Linhartova ulica 9.

Ugodna prilika za nakup mlinске oprave.
V opuščenem valjčnem mlinu na Količevem pri Domžalah se proda vsa mlinška oprava, v dobrem stanju, po nizkih cenah.
5 valjčnikov 340 500 500 650 800
2 para umetnih in navadnih kamnov 110 cm, razni snazilni in čistilni stroji z mešalnico, cilindri z vsemi pripadajočimi deli. Prodaja se skupno in posamezno.
LJUDEVIT MARZ, tovarna lakov, d. d.
3338-a Domžale pri Ljubljani.

Bukova drva
ponudite z navedbo cene 3448/a
Družbi „Mirija“, Ljubljana, Kralja Petra trg št. 8.

Prporočamo knjigo
Dr. Jos. Tičar
Nalezljive bolezni.
Opisi važnih nalezljivih bolezni z navodili za nego bolnikov. 8 slikami.
Cena s poštnino vred 20 Din 50 p.
Naroča se pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Prešernova ul. 54.

Razprednice
vseh vrst
pisemski, kancelijski, konceptni, trg., svilen, krep, stekleni, ovojni, maščobni, pergament, kredenčni in tafet (barvan) papir, papirnaté servijete, vpisalne knjižice, notese ter barvice priporoča
veletrgovina
Oswald Cobeit
LJUBLJANA
Sv. Jakoba trg št. 9.
1029 III

Najnovejša iznajdba!
Brez kvarjenja blaga kemično snazeno in vsakovrstno barvanje obleke
Anton Boc
Ljubljana, Štefanova ul. 6, I. nadst. 411/a Glince-Vič 46.

Velika zaloga pohištva
tapetnik in 1106-a
dekorater
ERNEST ZELENKI
Maribor
Solška ulica št. 5
Oblastveno zapriščeni strokovnjak.
Priporoča svojo bogato zalogo pohištva, spalnic, žimnic, preprog, sob za gospode, hotelskih sob, divanov, z usajem preoblečenih klubovih garnitur itd. itd.
Lastni solidni izdelki od preproste do najfinejše izvršitve. Za zaročene posebne ugodnosti.

V nobeni knjižnici ne sme manjkati
Cankarjev zbornik
Uredil
dr. J. Glonar
Ves. 27 Din, bro. 80 Din, pošl. 1.30 Din
Naroča se pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani

TRGOVŠKE KNJIGE

IZDELUJE
PO NAROČILU
DELNIŠKA TISKARNA D.D.
V LJUBLJANI